

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLVII. An Realis Praesentia Christi in Sacramento doceatur ex Vsv in S.
Scriptura contento?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

nentiam; poniturque pro PER. q. d. Testamentum nouum sanciri per Sanguinem. Sicut Ephes. 2. *Facti sumus proprie in Sanguine eius.*

AD IV. Hoc, in mei memoriam, exponitur I. Corinth. II. *Mortem Domini annuntiabitis*, sc. præteritam Christi præsentis: non in absentis Christi memoriam.

AD V. Lucas meminit duorum calicum: Vnius ante Consecrationem, post esum agni: & hunc vocat *genimen vitis*: Alterius post Consecrationem panis: & hic, ait, *est Sanguis*. Ita S. Hieronymus in *Matth. 26.* Beda, *Theophilactus.* &c. S. Augustinus id non expendit, ad alia properans.

QVÆSTIO XLVII.

An Realis Præsentia Christi in Sacramento docetur ex VSV in S. Scriptura contento?

SACRAMENTARIJ & Calvinistæ Realem Præsentiam negant: Afferuntque absentiam, ac

SVADENT istis. 1. Martyr ad Gardin. *Christus est in cælo ad Dexteram Dei: ergo non in pixide; nisi cælum velimus in pixide contineri. Nam Christi Corpus est in cælo, & est in Sacramento: ergo Sacramentum est in cælo.* 2. Petrus Martyr. *Quod intrat in os, in secessum mittitur; sed Christus non in secessum mittitur: ergo nec intrat in os.* 3. Matth. 24. *Si dixerint: Ecce hic, aut illic est Christus: nolite credere: ergo non est in altari, & cælo.* 4. Matth. 26. *Me non semper habebitis vobiscum.* Ita Calvinus, & Martyr aiunt hoc falsum fore. Et Augustinus per hoc intelligit præsentiam Carnis: at Maiestatibus, per illud: *Vobiscum sum omnibus diebus.*

5. CALVINVS Inst. I. 2. c. 17. §. 27. *Christus, quæ homo ascendit in cælum; & Act. 3. Oportet illum cælum suscipere, usque ad tempus restitutionis omnium: Philipp. 3. Vnde Salvatorem expectamus; tunc, non ante. Falsum igitur est, eum sæpe descendere in Eucharistiam.*

6. Calvinus ibidem. *Veritas carnis Christi probatur aspectu & contactu.* Luc. 24. *At in Cæna solus panis videtur & tangitur.*

7. Ioann. 6. *Spiritus est, qui vivificat, caro non prodest quicquam.* Hic Achilles Zwingli. *At, ait Martyr, Capharnaite, & Papiæ putant carnem Christi corporaliter manducandam.*

8. Ioann. 12. *Vbi sum ego, illic & minister meus erit:* At sancti non sunt in Eucharistia; ergo nec Christus. Et, ait Martyr, *impiè faciunt, qui eum à gloria Patris ad hæc inferiora devocant.* &c. Plura Belarm. I. 1. c. 14.

AVTOR. Realis Præsentia Christi in Eucharistia docetur ex Vsu aliorum S. Scripturæ locorum. I. Vt, I. Cor. 10. *Calix Benedictionis, cui benedicimus, nonne Communicatio Sanguinis Christi est? Et Panis, quem frangimus, nonne Communicatio Corporis Christi est?* 1. Quia, *calix Benedictionis est: ideo Consecratio necessaria est, & Effectiva, non precatoria. Et Effectiva ut vinum fiat Sanguis; non, ceu CALVINVS & MARTYR volunt, ut commune vnum fiat Sacramentum figurativum.* Cur in aqua Baptismi, in Manna, in agno, &c. nulla opus Benedictione seu Consecratione? Quia, nulla isthic transubstantiatio. 2. Quia, *panis quem frangimus, id est, offerimus, immolamus; ut rectè CALVINVS & MARTYR nobiscum volunt; non quem distribuimus. At non immolam⁹ panem nudum; sed Agnum mysticum, Christum.* Vnde ait: *Communicatio est Corporis & Sanguinis.*

O o 2 I. Quia

1. Quia sensus literalis & proprius semper est eligendus, nisi euidenter probeatur contrarium. 2. Quia sic exposuerunt S. Patres. 3. Quia intendit Apostolus auertere Corinthios ab idolothitis carniū.

II. 1. Cor. II. *Qui manducat & bibit indignè, iudicium. &c. non diiudicans Corpus Domini. &c. Reus erit Corporis & Sanguinis Domini.* At isti indigni id non recipiebant spiritu & fide; sed solo corpore: ergo verè præsens erat Corpus Christi in Eucharistia, Non enim ore capi potest, uti est in cœlo.

INSTANT. Calvinus *Inst. l. 4 c. 17. § 33. & aly:* Indigni ideo sibi iudicium manducant, 1. Quia Symbola Corporis Christi iniuriâ afficiunt: iniuria autem imaginis refertur in eum, cuius est Symbolum. 2. Quia non percipiunt verè Corpus Domini, quod in symbolis offertur; quod est ac si Corpus Christi conculcarent.

DICO AD I. Hic suam ipsi iconomachiam destruunt. Belle! Deinde qui non intendit effigiato inferre iniuriam, is etiam discerptâ effigie non iniuriari censetur: At qui indignus Communicat, fit reus, etsi non intendat iniuriari Christum. Itaque specialis interior mundicies dignitasque requiritur.

AD II. Non ait Paulus, eos peccare quòd non recipiant; sed quòd Indignè percipiant, ac ita ut si non esset Corpus Domini, id est, *non diiudicant Corpus Domini.* Demum illa Sacramentarium interpretatio violenta S. Patribus aduersatur. Vide *Bell. l. 1. c. 13.*

DICO rursus ad SVASIONES. AD I. Christus est in cœlo gloriam suam manifestâs; est & extra cœlum, gratiam impertiens: neque hoc extra cœlum esse est

in cœlo esse: Nec Sacramentum est in cœlo, aut contrâ.

AD II. Dominus loquitur de cibis ad alédum corpus: Vnde Dominus post resurrectionem verè comedit, nec tamè secessit. Eucharistia verò sumitur ad alendam animam, non corpus: ideo corruptis speciebus esse desinit.

AD III. De pseudopropheta id dicitur, non de Eucharistia: & suum apertum aduētū cum illorū cōparat aduentu clanculario. Ut sol ortus vbique splendet, nec dies tamen videtur: ita Christus apertè honoratur, nec tamen sub speciebus videtur.

AD IV. Dominus loquitur de præsentia sua visibili; quali obsequium præstitit Magdalena, more humano, ad utilitatem Corporis Christi. At ibi, *Ego vobiscum sum. &c.* præsentia inuisibili, Vtrobique debetur ei obsequium Honoris: at Utilitatis in illa ei sola præstitum fuit. Et hanc vocat Aug. præsentiam Carnis: Dixit enim Christum ad se trifariam, per Maiestatem, aut per Prouidentiam, aut per Gratiam. Et per hanc est in Sacramento.

AD V. Ascendit quoad humanam naturam; se tamen potest constituere vbi, quando, quoties, quomodocunque vult, etiam alibi, salua tuâ in cœlis existentia. Id quod Omnipotentia est.

AD VI. Aliud est Affi matiue colligere, ut Dominus facit: *Hoc palpatur &c. ergo corpus est:* Aliud Negatiue; ut *Hoc non palpatur: ergo non est corpus.* Falsum hoc, quia ibi est obiectum sensuum; hic non; Deo sic volente: sicut *Luc. 4.* Corpus suum fecit inuisibile, quia voluit: ita & in Eucharistia.

A^d.

AD VII. Caro SOLA non prodest quicquam sine spiritu viuificante. Ita Aug. Cyrill. Caro autem semper est Diuinitati vnita: at ij de sola intelligebant. Ita nec panis prodest quicquam, solus. 2. Deinde; non tam de Carne sua, quam de Carnali eorum intelligentia loquitur, ait Chryl. Theophil. Euthym. &c. Sicut & Nicodemus, Ioann. 3. carnalem cogitabat natiuitatem. Verba, quæ ego locutus sum, spiritus & vita sunt, sc. tum Significatu, tum Effectu & Veritate. 3. Denique, vt nuda caro humana est sementiua peccatorum: ita nuda Caro Christi cogitata, est sementiua hæresium, olim plurium; nunc Sacramentariorum.

AD VIII. Vbi, ait, non, Vbicunque. Sat, si Sancti sint alicubi cum Christo, et si non Vbique. Deinde, Christus ibi promittit confortium regni; non agit de Eucharistia.

Q V Æ S T I O XLVIII.

An Veritas Christi in Eucharistia
doseatur Ex Consensu omni-
um Aetatum?

CALVINVS in vlt. admon. ad Westphalum ait. Constat Verustos omnes scriptores, qui totis quinque seculis post Apostolos vixerunt, vno ore nobis patrocinari: sc. ad figuræ cœnaticæ figmentum. MARTYR in præfat. contra Gardin ad Reginam Angliæ, iactat, se defendere sententiam Patrum Græcorum & Latinorum veterum de Eucharistia. PETRVS BOQUINVS, lib. de Cœna contra Heshuf. ait, nullam esse rationem certiore & breuiorem inueniendæ Veritatis in hac causa, quam insistendo vestigijs antiquorum Patrum.

AUTOR. Boquinus verè: at pro nobis. Martyr & Calvinus effrontes thra-

sonicè ac vanè. Age, per Aetates singulas obeamus inde à Christo atque Apostolis vsque hac. In Prima Centuria 1. S. Andreas Apost: ait: Ego Deo immaculatum Agnum quotidie sacrifico. Qui cum sit verè sacrificatus, & verè Carnes eius à populo manducata, integer perseverat & viuus. 2. S. Ignatius epist. ad Smyr. Eucharistias & Oblationes non admittunt; quod non consistantur Eucharistiam esse Carnem Saluatoris. &c. 3. S. Dionysius Areop. p. 3. Hierarch. c. 3. Diuiniſſimum Sacramentum inuocat, & adorat.

II. Sæculo. 1. S. Iustinus Mart. in Apolog. 2. ad Antonium Imperatorem. Non vt communem panem & potum hæc sumimus; sed vt per verbum Dei incarnatus IESVS carnem & Sanguinem habuit. &c. 2. Pius I. Papa statuit pœnam, si cui quid de Eucharistia in terram decideret. Gratianus de Consec. dist. 1. can. Si per negl. 3. S. Irenæus l. 4. hæres. c. 31. Quo modo constabit, Panem, in quo gratia acta sint, Corpus esse Domini, & Calicem Sanguinis eius? &c.

III. Sæculo. 1. Tertull l. 2. ad vxor. Et si sciueris, maritus ethnicus, Panem; non illum credit esse, qui dicitur. Idem l. de resurrect. Caro Corpore & Sanguine Christi vescitur, vt anima de Deo saginetur. 2. Origenes hom. 5. in diuersis. Cum māducas et bibis Corpus & Sanguinē Domini, tunc Dominus sub tectum tuum ingreditur. &c. 3. S. Cyprianus serm. de Cœna. Panis, quem Dominus discipulis porrigebat, non Effigie, sed Natura mutatus, omnipotentia Verbi factus est Caro: Et sicut in persona Christi Humanitas apparebat, & latebat Diuinitas; ita Sacramento visibili ineffabiliter diuina se infundit Essentia.